

INTERES BANKOWY.

Kurs pieniędzy, które wysyłam do Europy, jest następujący:		
Kurs. Portoryum.		
Marka do Cesarstwa Niemieckiego, W. K. P., Prus W. i Z. i Szlązka	245 1/2	15
Gulden do Cesarstwa Austriackiego (Galicji, Czech, Morawii i Węgier)	43 1/2	25
Rubel do Cesarstwa Rosyjskiego, Litwy i Polski pod Moskwą	50 1/2	25
Frank do Francji, Szwajcaryi i Belgii	20	25
Gulden do Holandii	41 1/2	25
Kroner do Danii, Szwecji i Norwegii	27 3/4	25
Lira do Włoch	19 1/2	25

W. DYNIOWICZ.

Kalendarz Tygodniowy.

Czerwiec, rok 1891.

13 Czwartek, Marek i Marcell mm.
19 Piątek, Gerwazy i Protazy mm.
20 Sobota, Florentyna p.
21 Niedziela, 5 po S. Alojzy Gon-
22 Poniedziałek, Paulin b.
23 Wtorek, Agryppina p.
24 Środa, Jan Chrzcziciel

Korespondencja "Gaz. Pol."

Sofia, 24 maja 1891 r.

Wczoraj, każdy który się czuł być Bułgarem, z niezuciem narodem obchodził święto Cyryla i Metodego; i to nie tylko w wolnej Bułgarii ale i w Turcji; ponieważ to co się działo przed laty temu 20, to niezawodnie dzieje się i dziś w milicjacji na takie rzeczy Turcji.

Za czasów tureckich Bułgaria to święto postanowiła obchodzić 11 styli, które rok rocznie obchodzono uroczyście w cerkwi, a w tej wprost udawano się w procesji do szkoły umajonej w zieleni i kwiaty — gdzie zawsze i wszędzie figurował obraz św. Cyryla i Metodego okazyjny girlandą z kwiatów. W szkole, jak to zwykłe przy takich uroczystościach, ksiądz poświęcał wodę i rosł nią lud i ściany szkoły, zaś resztę dnia spędzono na na rodowych pieśniach i horo (tańcach w krag, które jedyni mężczyźni wywijają, podgrzając, skacząc pro wadzi) przy dudach albo tamborynie pod gólem niebem.

Tak działo się to za czasów tureckich, — a czyby im to słowianolubowi Moskwa będzie pod nią, była pozwolta? Pozwolta by im tak, jak obchód 3 maja w Polsce.

Tak, jak było wówczas, to samo i dziś się dzieje z tą tylko różnicą, iż nie Turcy są panami lecz Bułgarzy sami są niemi i nie potrzebują na nikogo się oglądać.

Wczoraj o wpół do jedenastej przed południem zebrał się lud — uczniowie i uczniowie wyższych i niższych szkół pod przewodnictwem nauczycieli i nauczycielek — również wojsko i wojsna muzyka na placu przed pałacem parlamentu — w środku placu stały 4 słupy obwinięte i zjednoczone u góry girlandami — pomiędzy kolumnami to słupami odprawio jedenastu księży krótkie nabożeństwo — w bliskości stacji cywilne i wojskowe władze. Kąpielca nie było ponieważ rezydye w Filipopolu. Po południu w miejskim ogrodzie grała wojskowa muzyka a w wieczór odbył się po ulicach pochód z muzyką, śpiewem i pochodniami — a tem wszystkiemu towarzyszyło zażalenie księżyca i wyrażenie błyszczenia gwiazd.

Jako naczozy świadek jeszcze raz powtarzam, aby nie zapaść w błędne przekonanie, że Bułgarzy oszerzawom nie wierzą; są to tylko zmyślone kłamstwa przez ludu polityczny a mających w tem interes. Bułgaria mo żna śmiało nazwać drugą Szwajcaryją — lepij, bezpieczniejszą jest tu, niż w Ameryce — ponieważ złodziejstwa, zabójstwa i niemoralność jakiegokolwiek dzieła tam, tu nie są znane — również żaden amerykański Mesyasz nie znalazłby głupich stronników. Protestantyzm choć gości Chrystusa z Nazaretu nie robi tu postępu, a co dopiero tam jakis Szwajnfurt albo Mayers tam jakis — poszliby do domu wartytów i kwita.

Unia, którą zaszczepiono i chcia no rozszerzyć przez naszych księży w Adryanopolu odegrała swoją rolę. Młód bułgarska, która tam pobiera naukę, utrzymanie i naukę katolicyzmu, wychodzi tam z nauką marańską, a nawet katolicką, ale w poroju w świecie bułgarskim traci to ostatnie — a co się zostaje, zostaje tylko tolerancja religij i jakiej przywiązania do Polonii — tego, którego samemu doznaje się i od tych, którzy w adryanopolskiej nie byli szkoł. U Bułgarów fanatyzm nie jest znany.

Socyalizm także tu zapuszczając swoje korzenie, ale nie wszędzie indziej, może nie jest jeszcze jakoś tak niebezpieczny, lecz w Bułgarii nigdy, ponieważ w Bułgarii wszystkie grundy posiada naród. Wielkie majątki wcale tu nie istnieją.

Głogacy wielkich tu nie ma, ale biednych jacy są wszędzie indziej, także tu nie ma. Stąg nawet trudno tu dostać, a mając ich, trzeba się z nimi niebezpiecznie obchodzić; w przeciwnym razie, pierwszego lepszego dula cięchaczem się wynosi. To jest dowodem, iż bieda to tak niko go nie nadska. *Oby to tak nie było. Nie było i nie będzie, gdyż tam jest inne urządzenie, i rządzenie, które nasz ludk wypędza do skwarnej Brazylji na większe jeszcze cierpienia. O biedni my biedni!

Sofia 28 maja 1891 r.

Już wczoraj z wieczora, można widzieć było, iż na jakimś obchód, w Bułgarii się zanosilo.

Uczęszaj się młód i dziewczęta, pilnie to się krzątało.

Aby to co do nich należało, inaczej wyglądało.

Suchoe słupy, wrota, drzwi się zazieleniły

ga, a tem jest nasz kochany proboszcz Rafael Tomaszewski w Wilkes Barre, Pa.

Część nich ci będzie zauczy i szlachetny kapłanie a Bóg Najwyższy niech używa zdrowia i pozosta wi jak najdłużej między nami.

Nabożeństwo 40-to godzinne zakończyło się 22 czerwca we wtorek wieczorem niecierpiami z procesją i muzyką na czele, która dziennie się popisała grając pieśni i marsze.

Do pomocy raczyli łaskawie przybyć W. W. ks. P. Chowaniec z Baltimore, ks. Kolasiński z Pittston i ks. Łabuziński z Mill Creek za co im i nazemu W. ks. R. Tomaszewskiemu składamy w imieniu parafji staropolskiej „Bóg zapłać“.

Z szacunkiem Komitet Parafjalny.

Glen-Lyon, Pa., 12 czerwca, 1891 r.

Szanowna Redakcyo!

Niniejszem mamy zaszczyt, po raz pierwszy z naszej parafji podzielić się z Szanown. Czytelnikami, radośną wiadomością, że za staraniem naszego wiel. ks. proboszcza A. Żychowicza, jako też i wszystkich naszych parafian, odbyło się dawno już dla nas ugratowane poświęcenie kościoła parafjalnego pod nazwą św. Wojciecha Biskupa i Męczennika, w którym znajduje się ołtarz wspaniały i św. relikwie. Na to poświęcenie przybyli najprzewielebniejsi biskup William O'Hara z Scranton, wielb. ks. Rafał Tomaszewski z Wilkes Barre, wiel. ks. Łabuziński z Mill Creek, wiel. ks. Bronisław Iwanowski, wiel. ks. Gramlewicz z Nanticoke, wiel. ks. Floryan Klonowski z Shamokin, wiel. ks. Hieronim Klonowski z Mt. Carmel, wiel. ks. Józef Złotoryński z Nanticoke, wiel. ks. Stefan Szymonowski z Plymouth, wiel. ks. Horwat z Nanticoke, wiel. ks. Donahue z Plymouth, wiel. ks. Tomasz Rea z Sugar Notch, wiel. ks. McGurkin z Nanticoke, i wiel. ks. Mongon z Nanticoke. Również przybyli towarzysztwa następujące:

Towarzystwo św. Józefa, św. Stanisława, św. Piotra i Pawła, Synowie Wolności, św. Józefa, słowackie, św. Józefa niem-katol., Gwardja Pułaskiego i kr. Jagielly z Nanticoke. Try towarzysztwa irlandzkie z Nanticoke, towarz. Najśrodszego Imienia Jezusa i Maryi z Kingston, towarz. św. Józefa i Jana Sobieskiego z Mill Creek. I trzy miejscowe towarzystwa z Glen-Lyon: św. Józefa, św. Kaziemierza i św. Wojciecha, bardzo pięknie przyjmowały poświęcenie towarzystwa.

Na spotkanie biskupa wyruszyło na granicy Nanticoke siedmciu obywateli konno od towarzystwa z Glen-Lyon. Wszystkie zabrane towarzystwa używały się po obu stronach drogi i oczekiwali w Glen-Lyon na przybycie przewielebnego biskupa. Karęty z księżem biskupem i przybyłymi kapłanami odprawiono z wielką ostantacją przy odgłosie kilkunastu orkiestri do mieszkawia wiel. ks. proboszcza w Glen-Lyon, gdzie kilkanaście małych dziewczątek pod dyktando miejscowego nauczyciela odpiewało z zachwycającym wdziękiem kilka pieśni. Przewielebny biskup w towarzystwie zebrałego duchowieństwa udał się do nowej świątyni, gdzie się zaczęła uroczystość poświęcenia przez biskupa, po dopełnieniu której i wejściu do kościoła odpiewano kilka nabożnych polskich pieśni.

Wiel. ks. R. Tomaszewski celebrował mszę świętą, asystowali do mszy św. jak dyakon wiel. ks. Łabuziński z Mill Creek, jako subdyakon wiel. ks. Bronisław Iwanowski.

Podczas tego nabożeństwa wstąpił na ambonę złotousty wymowy wiel. ks. Gramlewicz z Nanticoke z kazaniem, tak słodkimi przemowami pობudzającymi treści, że na długie czasy w wierze katolickiej nas utwierdził i nasze pragnienie zagasił. Na ostatek parę słów przemówił ks. biskup w angielskim języku. Uroczystość poświęcenia kościoła się dnia 30 maja 1891 r. i na długie lata pozostała nam i naszym dzieciom w drogą pamięci. Na tem poświęceniu kościoła było przeszło 5000 narodu z różnych stron. W ostatku odprawiono wszystkie towarzystwa na dworek kości, gdzie w imieniu miejscowych towarzystwa przemówił parę słów do nich z podziękowaniem prezydent św. Józefa z Glen-Lyon, Adolf Kwiatkowski, na co wszyscy krzyknuli trykrotnie Hura! niech żyje Polska! Najprzewielebniejszemu ks. biskupowi i szanownym kapłanom, za ich trud i starania, iż raczyli pomimo nawet dalekiej odległości przybyć do naszej parafji na uroczystość poświęcenia kościoła składamy stokrotnie podziękowania. Wszystkim towarzystwom z okolic za oddaną nam usługę, wszystkim uczestnikom i śpiesznie parafji, oraz wszystkim biorygum udział w wspaniałem przedsięwzięciu naszej świątyni na jej poświęceniu z całego serca składamy staropolskie Bóg zapłać!

Ludwik Drzewicki.

W osadach polskich

W których nie ma składu z polskimi książkami mogą agenci zrobić dobry interes sprzedawaniem polskich książek do nabożeństwa i powieściowych. Dobry agent może zarobić co najmniej kilkanaście dolarów na tydzień. Księgarnia Polska posiada wielkie zapasy książek do nabożeństwa, powieściowych, historycznych, z piosenkami itd., na które udzielił dobrego rabatu kupującym w większej ilości na rozsprzedaż. Dobra to sposobność dla tych, którzy obecnie nie mają pracy. Po warunki i informacje jak zamawiać i pieniądze przesyłać należy pisać pod adresem:

W. DYNIOWICZ,

532 Noble St.,

Chicago, Ill.

Rosja jest ciąglą groźbą.

Pod tym nagłówkiem pisze nowojorski „Commercial Bulletin“: Rosja jest kłową nowoczesnej cywilizacji; negacyja jej ducha, przeciwstawienie do intelektualnej jej siły; „embargo“ dla jej społecznego postępu i przeciwniecia politycznego jej postępu. Broni świadomości przeciw inteligencji; klasy przeciw masom; autokracja przeciw demokracji; absolutnizm despotyzmu przeciw konstytucyjnej wolności; nieprzyjaźni ras przeciw międzynarodowej przyjaźni; wojny przeciw pokojowi. Największym jej pojęciem o narodowej wielkości jest organizacja uzbrojonej siły brutalnej. Głównym celem jej rządów, jej handlu, jej bogactwa, jej li czonych zasobów jest utworzenie wielkiej wojskowej. Istnieje aby ciemny, przytępiony, zaczepli, napadający, niszczący. Pomiedzy narodami europejskimi odznacza się Rosja tem, że faktycznie występuje przeciw wzniesłej potędze nowoczesnego postępu z brutalnym oporem. To jest jej funkcyj, jej misyj pomiędzy narodami.

Niezmierna jej ludność przyczynia się do tego, że jest wielką potęgą w polityce europejskiej. Do swych 115 milionów biernych poddanych przylagają, około 40 milionów republikańskich Francuzów, którzy bardziej cenią zemstę, aniżeli wolność, przez co o ile się to tyczy liczby wojen są prawie z potęgami Europy; i tak wyposazona przygotowuje się dzisiaj do wytoczenia wojny trzem z najgłośniejszych mocarstw Europy, która to walka obcuje być jedną z najzacieśniej, jakie historia kiedykolwiek znała. Dla reszty świata Rosja jest to wielkie zagrożenie, które jako tyko i postępa Europy. Rosja jest mniej lud więcej odpowiedzialna za większą część wojen w nowoczesnych czasach. Ogrom uzbrojenia, nieustannie nieprzejmowane kłania spisków i nieograniczona ambicja cary są podstawą systemu militarnemu, który doprowadza Europę do nędzy i grozi jej rozpadem bankructwem. I potrzeba tak natężenia, aby utrzymać militarny, wywołuje tak ogólne niezadowolenie i zmusza mężów stanów do wstrzymywania od mas ten udział w funkcjach politycznych, do którego wzrost ludowej inteligencji słusze im nadaje prawo. Jednem słowem, konieczność bycia w pogotowie aby oprzeć się napadom barbarzyjskiej Rosji jest czynnikami, który przez wszelkie inne mi wstrzymuje postęp i rozszerza nędzę i cierpienia pomiędzy narodami europejskimi. Po za kosztowną polityką niepopularną wywołania dla Ciesli i niejakiego Konstantego Stanczaka z grub. plonkiej. Kręco się w porcie, zauważając, że Rosja jest groźbą dla Genui. Wkradli się więc obaj na parowie, gdzie ukryli się wśród worków pod pokładem, potem pomogli im dwaj poddani austriacki, którzy mówili z nimi po polsku. Gdy okręt był już na pełnym morzu, obaj emigranci, uciekający z Genui, wyszli z ukrycia. Przedstawiono im ich kapitanowi, który nie mogąc wysłać ich na ląd, postanowił pracować im przy maszynie i w gładach. W ten sposób dotarli do Genui, a zład znowo o prozonym chlebnie do Wiednia, dokąd szli dnia 31. Dopóki szli przez Włochy, działo się im jako tako. Włosi dawali im bowiem żywność i pieniądze, ale Niemcy austriacki odmawiali pomocy. Zgodniali więc i z sit upadający zjawili się na bruku wiedeńskim. Gdy jakiś Polak, którego na ulicy spotkali, wskazał im drogę do konsulatu rosyjskiego. Konsul dał im 2 złr. i bilety na kolej do granicy. W ten sposób obaj powrócili do kraju, żując gorzko, że dali namówić się do wyjazdu po złoto i brylanty bułgarskiej. Ciesla ze łzami w oczach opowiada, że Brazyljczycy obchodzą się z wychodźcami gorzej, niż ze zbrodniarzami.

W. W. ks. P. Glinka, który z Chłecimskim udał się do Brazylji, ocalał natłuszczeniem emigrantom powrotno, nadesłał do „Kuryera Warszawskiego“ następujący depeszę: Nakłonienie wychodźców do powrotu przychodzi łatwo, wszyscy prawie są bowiem zniechęceni i przynęcający najgorzejmi warunkami tutejszej kolonizacyi. Na parowcu „Koenl“ wyprawiliśmy dwu z powiatu błoskiego — czterech wychodźców, z brzeskiego — czterech, z ciechanowskiego — czterech, z częstochowskiego — dwóch, z garwolskiego — jednego, z gostyńskiego — jednego, z kaliszkiego — osmii, z kieleckiego — dwóch, z łoskiego — siedmiastu, z konińskiego — dwudziestu jeden, z kutnowskiego — jedenastu, z łaskiego — jednego, z łódzkiego — siedmiu, z łowickiego — jednego, z łowickiego — dwudziestu dwóch, z łowickiego — piętnastu, z ostrołęckiego — jednego, z ostrołęckiego — czterech, z piotrkowskiego — dwóch, z płockiego — piętnastu, z przasnyskiego — dwóch, z pułtuskiego — dwóch, z rawskiego — dwóch, z rypińskiego — trzech, z sieradzkiego — jednego, z sieradzkiego — osmii, ze słupskiego — siedmiastu, z sokółskiego — dwóch, z warszawskiego — trzydziestu osmii, z węgrowskiego — dwóch, z włocławskiego — dwięciu; razem powraca 232 osoby. Rząd brazyljski nie czynił żadnych trudności, o do tej depeszy dodaje „Kuryer Warsz.“ co następuje: W numerze wczorajszym zamieszciliśmy depeszę, wysłaną do „Kuryera“ dnia 22 b. m. z Rio de Janeiro przez p. Glinkę, o powrocie wychodźców naszych. Według tego telegramu sześćdziesięciu powraca ogółem 232 ludzi. Ponieważ okręt ze stolicy Brazylji idzie do Bremy około 24 dni, przyjadą emigrantów do Europy spodziewać się należy około 14 czerwca, zaś do kraju około 16 przyszłego miesiąca. Wszyscy będą odebrani do miejsca stałego pobytu, tj. do gmin właściwych. Wracający pochodzą z 32 powiatów, jest więc nadzieja, że rozprzestrzeni po kraju, żywym słowem ostatecznie kres polskiemu wychodźstwu.

— Z Litwy piszą do „Przeglądu“ pod dnim 10 maja: „Chociaż świat już wie, niemniej o przesładowaniu kościoła pod zaborem rosyjskim, nikt jednak oprócz nas — którzy żyjemy pod groźbą schyzmatycznego kłosa — nie mieliśmy dokładnego pojęcia o strasznej sytuacji katolików cierpiących pod jarzmem Moskwy.

„Nakt po fakcie potwierdza prawdziwość ciągłych skarg naszych. Oto, co świeżo miało miejsce w Kownie:

Mniej więcej 20 kwietnia, t. j. w niedzielę Męki Pańskiej podług starego stylu, policja porwała ks. Augustyna Gasewicza, młodego kapłana, pełniącego obowiązki wikaryusza katedry kowieńskiej, i przetransportowała go do głębokiej Rzeszy.

Zauważając się wówczas chwilowo w Kownie, staraliśmy się wybadzić przyczynę tego nowego gwałtu; aleśmy niczego innego dowiedzieć nie mogli, jak tylko, że ów ksiądz gorliwie spełniał swe obowiązki, a kiedyś przedtem bronił u Niemców katolików chodzących na nabożeństwa schyzmatycznie. Jesteśmy głęboko przekonani, że ksiądz ten nieczem nie zawinił wobec rządu, i że wymienione tu „winny“ były jedyną przyczyną brutalnego i niesprawiedliwego wygnania. Z tego możemy sądzić, jak niemożliwie jest pozycya kapłana gorliwego i pełniącego sumiennie swoje obowiązki; któż zresztą nie wie, że zakaz chodzenia do cerkwi, to „wymysł księży“, ale przepis prawa kanonicznego. Wico tem niezawodnie i rząd, ale o tem wiedzieć nie chcę, bo mu tak przepis jest przeszkodą w propagandzie schyzmu między katolikami, która to propaganda jest jedynym celem i ostatniem słowem polityki rosyjskiej w prowincjach, niebędących schyzmatycznymi, ani rosyjskimi.

„Nie pierwszy to już kapłan ostatecznej zmudki, który w latach ośmiu lat pod ofiarą fanatyzmu rządowego i został wywieziony do Rosji lub zamknięty w klasztorze; a jeżeli to się dzieje w dwojećci zupełnej katolickości, to co mówimy o dyceach bardziej schyzmatycznych.

„Oby jak najrychlejsz stało się powołaniem do przekonania, jedynie zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, że układy rząd rosyjskiej z Rzymem, a sytuacya katolików pod zaborem rosyjskim to dwie sprawy prawie zupełnie z sobą niezwiązane nie mające.

— Do „Polit. Correspond.“ donoszą z Petersburga, iż manifestacye, jakie wydarzyły się w Warszawie z powodu setnej rocznicy konstytucyi 3 maja, podjętą za sobą całą szereg zarządzeń, mających na celu dalsze ograniczenie praw Polaków w Rosyi. I tak nauczyciele polskiego w szkołach Królestwa Polskiego ma być na przyszłość wyłączone tylko jedna godzina w tygodniu, a nadto przedmiot ten ma być wykładany przez rosyjskich nauczycieli, a objaśnienia mają być dawane po rosyjsku.

Następnie pomiędzy obywatelami, jakie zamierza wprowadzić do rosyjskiej polityki Polaków, znajduje się zakaz uczęszczania młodzieży polskiej Królestwa Polskiego do szkół w Galicji. W tym celu mają zostać wzbronione paszporty dla rodziców udających się w tym zamiarze z dziećmi do Galicji. Polacy stanu szlacheckiego będą uprawnieni do używania tytułu szlacheckiego tylko w razie powrotu z zagranicy, a w Petersburgu. Polakom ma być dalej zabronione posiadanie fabryk broni i składów broni. Co do polskiej prasy otrzymała już cenzura w Warszawie polecenie, aby postępowo wała względem polskich dzienników z większą, jak dotąd, surowością.

— W. W. ks. P. Glinka, który z Chłecimskim udał się do Brazylji, ocalał natłuszczeniem emigrantom powrotno, nadesłał do „Kuryera Warszawskiego“ następujący depeszę: Nakłonienie wychodźców do powrotu przychodzi łatwo, wszyscy prawie są bowiem zniechęceni i przynęcający najgorzejmi warunkami tutejszej kolonizacyi. Na parowcu „Koenl“ wyprawiliśmy dwu z powiatu błoskiego — czterech wychodźców, z brzeskiego — czterech, z ciechanowskiego — czterech, z częstochowskiego — dwóch, z garwolskiego — jednego, z gostyńskiego — jednego, z kaliszkiego — osmii, z kieleckiego — dwóch, z łoskiego — siedmiastu, z konińskiego — dwudziestu jeden, z kutnowskiego — jedenastu, z łaskiego — jednego, z łódzkiego — siedmiu, z łowickiego — jednego, z łowickiego — dwudziestu dwóch, z łowickiego — piętnastu, z ostrołęckiego — jednego, z ostrołęckiego — czterech, z piotrkowskiego — dwóch, z płockiego — piętnastu, z przasnyskiego — dwóch, z pułtuskiego — dwóch, z rawskiego — dwóch, z rypińskiego — trzech, z sieradzkiego — jednego, z sieradzkiego — osmii, ze słupskiego — siedmiastu, z sokółskiego — dwóch, z warszawskiego — trzydziestu osmii, z węgrowskiego — dwóch, z włocławskiego — dwięciu; razem powraca 232 osoby. Rząd brazyljski nie czynił żadnych trudności, o do tej depeszy dodaje „Kuryer Warsz.“ co następuje: W numerze wczorajszym zamieszciliśmy depeszę, wysłaną do „Kuryera“ dnia 22 b. m. z Rio de Janeiro przez p. Glinkę, o powrocie wychodźców naszych. Według tego telegramu sześćdziesięciu powraca ogółem 232 ludzi. Ponieważ okręt ze stolicy Brazylji idzie do Bremy około 24 dni, przyjadą emigrantów do Europy spodziewać się należy około 14 czerwca, zaś do kraju około 16 przyszłego miesiąca. Wszyscy będą odebrani do miejsca stałego pobytu, tj. do gmin właściwych. Wracający pochodzą z 32 powiatów, jest więc nadzieja, że rozprzestrzeni po kraju, żywym słowem ostatecznie kres polskiemu wychodźstwu.

— Z Litwy piszą do „Przeglądu“ pod dnim 10 maja: „Chociaż świat już wie, niemniej o przesładowaniu kościoła pod zaborem rosyjskim, nikt jednak oprócz nas — którzy żyjemy pod groźbą schyzmatycznego kłosa — nie mieliśmy dokładnego pojęcia o strasznej sytuacji katolików cierpiących pod jarzmem Moskwy.

„Nakt po fakcie potwierdza prawdziwość ciągłych skarg naszych. Oto, co świeżo miało miejsce w Kownie:

Mniej więcej 20 kwietnia, t. j. w niedzielę Męki Pańskiej podług starego stylu, policja porwała ks. Augustyna Gasewicza, młodego kapłana, pełniącego obowiązki wikaryusza katedry kowieńskiej, i przetransportowała go do głębokiej Rzeszy.

Zauważając się wówczas chwilowo w Kownie, staraliśmy się wybadzić przyczynę tego nowego gwałtu; aleśmy niczego innego dowiedzieć nie mogli, jak tylko, że ów ksiądz gorliwie spełniał swe obowiązki, a kiedyś przedtem bronił u Niemców katolików chodzących na nabożeństwa schyzmatycznie. Jesteśmy głęboko przekonani, że ksiądz ten nieczem nie zawinił wobec rządu, i że wymienione tu „winny“ były jedyną przyczyną brutalnego i niesprawiedliwego wygnania. Z tego możemy sądzić, jak niemożliwie jest pozycya kapłana gorliwego i pełniącego sumiennie swoje obowiązki; któż zresztą nie wie, że zakaz chodzenia do cerkwi, to „wymysł księży“, ale przepis prawa kanonicznego. Wico tem niezawodnie i rząd, ale o tem wiedzieć nie chcę, bo mu tak przepis jest przeszkodą w propagandzie schyzmu między katolikami, która to propaganda jest jedynym celem i ostatniem słowem polityki rosyjskiej w prowincjach, niebędących schyzmatycznymi, ani rosyjskimi.

„Nie pierwszy to już kapłan ostatecznej zmudki, który w latach ośmiu lat pod ofiarą fanatyzmu rządowego i został wywieziony do Rosji lub zamknięty w klasztorze; a jeżeli to się dzieje w dwojećci zupełnej katolickości, to co mówimy o dyceach bardziej schyzmatycznych.

„Oby jak najrychlejsz stało się powołaniem do przekonania, jedynie zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, że układy rząd rosyjskiej z Rzymem, a sytuacya katolików pod zaborem rosyjskim to dwie sprawy prawie zupełnie z sobą niezwiązane nie mające.

— Do „Polit. Correspond.“ donoszą z Petersburga, iż manifestacye, jakie wydarzyły się w Warszawie z powodu setnej rocznicy konstytucyi 3 maja, podjętą za sobą całą szereg zarządzeń, mających na celu dalsze ograniczenie praw Polaków w Rosyi. I tak nauczyciele polskiego w szkołach Królestwa Polskiego ma być na przyszłość wyłączone tylko jedna godzina w tygodniu, a nadto przedmiot ten ma być wykładany przez rosyjskich nauczycieli, a objaśnienia mają być dawane po rosyjsku.

Następnie pomiędzy obywatelami, jakie zamierza wprowadzić do rosyjskiej polityki Polaków, znajduje się zakaz uczęszczania młodzieży polskiej Królestwa Polskiego do szkół w Galicji. W tym celu mają zostać wzbronione paszporty dla rodziców udających się w tym zamiarze z dziećmi do Galicji. Polacy stanu szlacheckiego będą uprawnieni do używania tytułu szlacheckiego tylko w razie powrotu z zagranicy, a w Petersburgu. Polakom ma być dalej zabronione posiadanie fabryk broni i składów broni. Co do polskiej prasy otrzymała już cenzura w Warszawie polecenie, aby postępowo wała względem polskich dzienników z większą, jak dotąd, surowością.

— W. W. ks. P. Glinka, który z Chłecimskim udał się do Brazylji, ocalał natłuszczeniem emigrantom powrotno, nadesłał do „Kuryera Warszawskiego“ następujący depeszę: Nakłonienie wychodźców do powrotu przychodzi łatwo, wszyscy prawie są bowiem zniechęceni i przynęcający najgorzejmi warunkami tutejszej kolonizacyi. Na parowcu „Koenl“ wyprawiliśmy dwu z powiatu błoskiego — czterech wychodźców, z brzeskiego — czterech, z ciechanowskiego — czterech, z częstochowskiego — dwóch, z garwolskiego — jednego, z gostyńskiego — jednego, z kaliszkiego — osmii, z kieleckiego — dwóch, z łoskiego — siedmiastu, z konińskiego — dwudziestu jeden, z kutnowskiego — jedenastu, z łaskiego — jednego, z łódzkiego — siedmiu, z łowickiego — jednego, z łowickiego — dwudziestu dwóch, z łowickiego — piętnastu, z ostrołęckiego — jednego, z ostrołęckiego — czterech, z piotrkowskiego — dwóch, z płockiego — piętnastu, z przasnyskiego — dwóch, z pułtuskiego — dwóch, z rawskiego — dwóch, z rypińskiego — trzech, z sieradzkiego — jednego, z sieradzkiego — osmii, ze słupskiego — siedmiastu, z sokółskiego — dwóch, z warszawskiego — trzydziestu osmii, z węgrowskiego — dwóch, z włocławskiego — dwięciu; razem powraca 232 osoby. Rząd brazyljski nie czynił żadnych trudności, o do tej depeszy dodaje „Kuryer Warsz.“ co następuje: W numerze wczorajszym zamieszciliśmy depeszę, wysłaną do „Kuryera“ dnia 22 b. m. z Rio de Janeiro przez p. Glinkę, o powrocie wychodźców naszych. Według tego telegramu sześćdziesięciu powraca ogółem 232 ludzi. Ponieważ okręt ze stolicy Brazylji idzie do Bremy około 24 dni, przyjadą emigrantów do Europy spodziewać się należy około 14 czerwca, zaś do kraju około 16 przyszłego miesiąca. Wszyscy będą odebrani do miejsca stałego pobytu, tj. do gmin właściwych. Wracający pochodzą z 32 powiatów, jest więc nadzieja, że rozprzestrzeni po kraju, żywym słowem ostatecznie kres polskiemu wychodźstwu.

— Z Litwy piszą do „Przeglądu“ pod dnim 10 maja: „Chociaż świat już wie, niemniej o przesładowaniu kościoła pod zaborem rosyjskim, nikt jednak oprócz nas — którzy żyjemy pod groźbą schyzmatycznego kłosa — nie mieliśmy dokładnego pojęcia o strasznej sytuacji katolików cierpiących pod jarzmem Moskwy.

„Nakt po fakcie potwierdza prawdziwość ciągłych skarg naszych. Oto, co świeżo miało miejsce w Kownie:

Mniej więcej 20 kwietnia, t. j. w niedzielę Męki Pańskiej podług starego stylu, policja porwała ks. Augustyna Gasewicza, młodego kapłana, pełniącego obowiązki wikaryusza katedry kowieńskiej, i przetransportowała go do głębokiej Rzeszy.

Zauważając się wówczas chwilowo w Kownie, staraliśmy się wybadzić przyczynę tego nowego gwałtu; aleśmy niczego innego dowiedzieć nie mogli, jak tylko, że ów ksiądz gorliwie spełniał swe obowiązki, a kiedyś przedtem bronił u Niemców katolików chodzących na nabożeństwa schyzmatycznie. Jesteśmy głęboko przekonani, że ksiądz ten nieczem nie zawinił wobec rządu, i że wymienione tu „winny“ były jedyną przyczyną brutalnego i niesprawiedliwego wygnania. Z tego możemy sądzić, jak niemożliwie jest pozycya kapłana gorliwego i pełniącego sumiennie swoje obowiązki; któż zresztą nie wie, że zakaz chodzenia do cerkwi, to „wymysł księży“, ale przepis prawa kanonicznego. Wico tem niezawodnie i rząd, ale o tem wiedzieć nie chcę, bo mu tak przepis jest przeszkodą w propagandzie schyzmu między katolikami, która to propaganda jest jedynym celem i ostatniem słowem polityki rosyjskiej w prowincjach, niebędących schyzmatycznymi, ani rosyjskimi.

„Nie pierwszy to już kapłan ostatecznej zmudki, który w latach ośmiu lat pod ofiarą fanatyzmu rządowego i został wywieziony do Rosji lub zamknięty w klasztorze; a jeżeli to się dzieje w dwojećci zupełnej katolickości, to co mówimy o dyceach bardziej schyzmatycznych.

„Oby jak najrychlejsz stało się powołaniem do przekonania, jedynie zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, że układy rząd rosyjskiej z Rzymem, a sytuacya katolików pod zaborem rosyjskim to dwie sprawy prawie zupełnie z sobą niezwiązane nie mające.

— Do „Polit. Correspond.“ donoszą z Petersburga, iż manifestacye, jakie wydarzyły się w Warszawie z powodu setnej rocznicy konstytucyi 3 maja, podjętą za sobą całą szereg zarządzeń, mających na celu dalsze ograniczenie praw Polaków w Rosyi. I tak nauczyciele polskiego w szkołach Królestwa Polskiego ma być na przyszłość wyłączone tylko jedna godzina w tygodniu, a nadto przedmiot ten ma być wykładany przez rosyjskich nauczycieli, a objaśnienia mają być dawane po rosyjsku.

Następnie pomiędzy obywatelami, jakie zamierza wprowadzić do rosyjskiej polityki Polaków, znajduje się zakaz uczęszczania młodzieży polskiej Królestwa Polskiego do szkół w Galicji. W tym celu mają zostać wzbronione paszporty dla rodziców udających się w tym zamiarze z dziećmi do Galicji. Polacy stanu szlacheckiego będą uprawnieni do używania tytułu szlacheckiego tylko w razie powrotu z zagranicy, a w Petersburgu. Polakom ma być dalej zabronione posiadanie fabryk broni i składów broni. Co do polskiej prasy otrzymała już cenzura w Warszawie polecenie, aby postępowo wała względem polskich dzienników z większą, jak dotąd, surowością.

— W. W. ks. P. Glinka, który z Chłecimskim udał się do Brazylji, ocalał natłuszczeniem emigrantom powrotno, nadesłał do „Kuryera Warszawskiego“ następujący depeszę: Nakłonienie wychodźców do powrotu przychodzi łatwo, wszyscy prawie są bowiem zniechęceni i przynęcający najgorzejmi warunkami tutejszej kolonizacyi. Na parowcu „Koenl“ wyprawiliśmy dwu z powiatu błoskiego — czterech wychodźców, z brzeskiego — czterech, z ciechanowskiego — czterech, z częstochowskiego — dwóch, z garwolskiego — jednego, z gostyńskiego — jednego, z kaliszkiego — osmii, z kieleckiego — dwóch, z łoskiego — siedmiastu, z konińskiego — dwudziestu jeden, z kutnowskiego — jedenastu, z łaskiego — jednego, z łódzkiego — siedmiu, z łowickiego — jednego, z łowickiego — dwudziestu dwóch, z łowickiego — piętnastu, z ostrołęckiego — jednego, z ostrołęckiego — czterech, z piotrkowskiego — dwóch, z płockiego — piętnastu, z przasnyskiego — dwóch, z pułtuskiego — dwóch, z rawskiego — dwóch, z rypińskiego — trzech, z sieradzkiego — jednego, z sieradzkiego — osmii, ze słupskiego — siedmiastu, z sokółskiego — dwóch, z warszawskiego — trzydziestu osmii, z węgrowskiego — dwóch, z włocławskiego — dwięciu; razem powraca 232 osoby. Rząd brazyljski nie czynił żadnych trudności, o do tej depeszy dodaje „Kuryer Warsz.“ co następuje: W numerze wczorajszym zamieszciliśmy depeszę, wysłaną do „Kuryera“ dnia 22 b. m. z Rio de Janeiro przez p. Glinkę, o powrocie wychodźców naszych. Według tego telegramu sześćdziesięciu powraca ogółem 232 ludzi. Ponieważ okręt ze stolicy Brazylji idzie do Bremy około 24 dni, przyjadą emigrantów do Europy spodziewać się należy około 14 czerwca, zaś do kraju około 16 przyszłego miesiąca. Wszyscy będą odebrani do miejsca stałego pobytu, tj. do gmin właściwych. Wracający pochodzą z 32 powiatów, jest więc nadzieja, że rozprzestrzeni po kraju, żywym słowem ostatecznie kres polskiemu wychodźstwu.

POLSKA.

ZIEMIE POLSKIE.

POD MOSKALEM.

W tych dniach powrócił do Mokotowa

WIELKI PIC-NIC
CWARDY
Kosciuszko i Lincoln
z haskami wspaniałymi innych kompanii
4go Parku
Wisconsinkiej plechoty, Milwaukee, Wis.
odpocząć się
niedziela, 21 czerwca, '91.
Kuhn's Parku,
na rogu Milwaukee i Powell Avenue.
Pociąg nadzwyczajny przybędzie
z Milwaukee na Clybourn Place
stację o godzinie 11-tej przed południem, zwał połączony. Towarzystwa przez dzielnicę polską, razem do Parku pomazurują.
Wstęp do osoby 25 c.
Do licznego współzudziału zaprasza
Komitet.
(24 - 25)
Dr. Danis.
166 W. Madison St., Chicago, Ill.
WIELKI KORONKOWY I ZIELNY SPECJALISTA,
leczy wszystkie choroby skóry, włosów, oczu i uszu, gardła i płuc. Wyłącza szybko i na zawsze katar, doli-goligie wewnątrz i wszystkie choroby systemu nerwowego, utratę pamięci, energii, wrażeń do towarzyszy i wszelkie delikatne, niebezpieczne i uporne choroby.
Konsultacja listownie lub w biurze darmo. Przesyłają 10c. w znaczekach po "Guide of Health." Godziny odcie-ania od 2 przed południem do 9 wieczorem.
(June 11, '91)
COLDIER & RODGERS.
ATTORNEYS AND COUNSELLORS AT LAW.
Room 20 & 41, METROPOLITAN BLOCK.
W. Cor. Randolph & LaSalle Sts.
CHICAGO.
TAKIE ELEVATOR.
Biogostawstwo dla dam.
Parrish Piquet dla Nie-
wielkiej siły i bezbolesnego.
Przebieg choroby francuskiej
złoty lekarz wyznacza pomy-
ślnie przez 10 do 30 dni.
Wzrost i siła nie bawieją się
niebezpiecznym. Nigdy nie zawo-
dzi. Przesłano 10c. w znaczku
za zaproszenie na 10c.
try przy południu do 9
wieczorem.
(June 11, '91)
POSZUKIWANIA.
Poszukuje męża mego Antoniego
Sobieskiego. Pochodzi z Polski pod za-
borem rosyjskim, z gubernii Plockiej,
powiatu Rypin, ze wsi Wapielak.
Maryanna Sobieska,
2739 Penn ave., Pittsburgh, Pa.
(24-25)
Poszukuje moich przyjaciół Ludwika
Kumpika i Cyprjana Witkiewicza;
zasiadali laty i przebywali w Chicago, a
ostatni przed 3 lata przebywał w
Newarku. Pochodzą oba z pod zaboru
rosyjskiego, mieszkali Kroz gubernii
Kowielewskiej i aietow, z Rydzka lub
też nie.
Upraszam, kobylićkolwiek z Rydzka
znał miejsce ich pobytu, lub ci sam-
niech mi raczą donieść pod adresem:
Fortunat Zajewski
180-13 3rd Jersey City, N. J.
Poszukuje mego brata Szymona
Zurka, pochodzącego z Galię, wsi
Markusowa, powiatu Rzeszowskiego.
Przebywał w Ameryce rok jeden. Koby
znał miejsce jego pobytu, lub ob-
sam, niech mi raczą donieść pod adresem:
Joseph Zlot,
Iron Mountain, Mo.
Poszukuje rodziców moich Adama
i Maryanny Przeslonskich (Przeslons-
kich), którzy już od siedmiu lat
przebywają w Chicago. Ojciec urodził
się w powiecie Świeżym w Prusach
Zachodnich. Koby znał miejsce ich
pobytu niech mi raczą donieść, a będą
mu bardzo wdzięczni.
Jan Przeslonski,
134 Spencer st. (rear),
Falls of Schuylkill,
Philadelphia, Pa.
(24-25)
Nitej podpisany, który niedawno temu
przybył do Mount Pleasant, Pa.,
poszukuje swej matki Apolonii Czajkowski-
skiej. Koby znał miejsce jej pobytu
niech mi raczą donieść.
Jakob Czajkowski,
Mount Pleasant, Pa.
(24-25)
Pan Adam Albin i panna
Marga Brown odjeżdżali w ponie-
dziale dnia 15go czerwca, 1891,
do Milwaukee. Pobędą z tydzień.
Ob. W. Kleczka, Menominee.
Korespondencja nadeszła przy
zamykaniu formy; podamy w przy-
szłym numerze.
Dla Polaków w Ameryce
nie umiejących po niemiecku
a pracujących pomiędzy Niem-
cami jest wydrukowany w me-
drukarni książka, zawierająca
288 stronnic, z której można
łatwo się nauczyć czytać,
pisać i mówić po niemie-
cku; kosztuje 75 centów.
(x)
W. DYNIOWICZ.
THE TRENTON.
Najlepszy i najtańszy zegarek, tylko \$6.00.
Gwarantowany na jeden rok.
Powyższy zegarek jest u nas: Gosciniński
Silverline Case, Open face, Gosciniński
i stem set. Gwarantujemy go całkiem na jeden
rok, iż trzymając się do czasu. Many ta-
kie zegarki, po \$2.50, \$4.00, \$5.00, i druzde od \$10
do \$50. Aby każdy mógł się przekonać o za-
pewnieniu, co C. O. D. do naszego miejsca
cięższym, przesyłamy jednego do czasu jako za-
gwarantowanie, iż chcąc zegarek kupić, a polećmy
zegarowi na obrotach do czasu ekspresowego.
Po obrotach 10c. w znaczku, to mo-
żesz otrzymać na wyprzedaż.
THE POLISH NOVELTY COMPANY,
816 N. Leavitt Street, Chicago, Ills.
WEGLE
Młunek wegle \$3 tona,
zawieszona tak mł. jak kaski
jany. Własność Młunek T.
Anon. GŁÓWNE BIURO 103 LaSalle str. Tędy
na kołen 80. Wódr 21. 1468 State str.
Twardo wegle po najniższej cenie.
(Feb. 2-24)

CHICAGO.
— Robotnik Michał Ker-
ne, zatrudniony przy nowo się bu-
dującym domu na rogu Wentworth
ave. i 69tej ulicy spadł w środek z
wysokości 45 stóp do piwnicy. Zia-
mat obie nogi i nadwzręgi się we-
wnętrzną.
— Nie zapomnijcie
brać udziału w pikniku Gwardyi
Kosciusko, który się odbędzie w
niedziela 21 czerwca w Kuhn's Parku.
Ogłoszenie w innej kolumnie.
— Maciej Pinhe (?), Po-
lak liczący lat 42 padł w środę w
leżarni Crane'a na rozpaloną rurę
i poparzył się okropnie, zwłaszcza
na nogach i prawym boku. Został
odwiezionym do szpitalu powiatowe-
go.
— Destylatorzy miast
chcą założyć fabrykę kooperacyjną,
aby zbierać tak zwany "Whiskey
Trust". Twierdzą, że mogą sprzeda-
wać trunka o 2 do 3 centów taniej,
jak "Trust". Na czele nowego przed-
siębiorstwa stoją firmy Salter & Co.
i Rubel & Peaylee.
— W czwartek rano o
godzinie trzeciej schwylił policyant
John Mulligan na rogu 13tej i Win-
ter ulicy, dwóch ludzi, którzy mieli
w posiadaniu konia i dwie brzozy
skradzione. Pomiedzy policyantem
i złodziejami rozpoczęła się walka,
podczas której jeden ze złodziei zo-
stał śmiertelnie ranny, wskutek
czego po południu umarł w szpi-
tal powiatowym. Drugi ubiegł.
Właściciel konia i wozu zgłosił się
później.
— W czwartek została
poświęcona na rogu Indiana ave. i
33 ulicy bóżnica gminy „Kehilath
Anshe Maario”.
— Gdy G. Goodwill z
Austin przechodził w czwartek obok
domu pod No. 24 przy Aberdeen
ulicy napadł go 9 chłopów, którzy
go zawlekli do pobocznej uli-
czki i mu odebrali złoty zegarek
z łańcuszkiem i 60 dolarów. Poli-
cyant Elliot chwycił O'Brien'a gdy
ten chciał zegarek u pewnego tan-
denciarza sprzedać.
— Śędzia LaBuy skazał
handlarza szmatami Aarona Con-
na na zapłacenie \$25, ponieważ ten nie-
chciał zeznawać, iż inspektor wag
John Hirsch zrewidował jego wagę.
— Robotnik M. Szulc
umarł w czwartek po południu na
udar serca podczas pracy w
rapierni cukru przy koniu W. Tay-
lor ulicy. Szulc liczył lat 43 i mie-
szkał pod No. 87 przy Cornelia
ulicy.
— August Lachel, zono-
ty Polak, mieszkający pod No. 675
przy Hoyt ave. został w czwartek
przy wyładowywaniu rud żelaznej
przy doku „Illinois Steel Works”
znaczenie pokaleczony. Z worka,
w którym winowano rudę do góry,
spadło kilkanaście kawałków na
Lachela, którego ciało zostało w
niedzielę miejscami pokaleczone. Za-
wieszono go do szpitala Braci Ale-
ksanów.
— Republikańska i de-
mokratyczna partya w Chicago i
w Illinois ogłosiły przygotowania
się już do walki wyborczej przyszłej.
— W przyszłym tygo-
dniu miało Chicago znakomitych
gości, którzy przybyli z Washing-
tonu, aby naocznie się przekonać
o planach i pracach odnoszących
się do wystawy światowej. Byli
nimi: Senor Hurtado, poseł z Co-
lombii, hrabia Bathynay z Austrii,
sekretarz Batkine z Rosji, Alan
Johnstone, drugi sekretarz ang-
ielskiego poselstwa, poseł Theo. Ron-
stan z Francji, Miguel Suarez
Guanaes z Hiszpanii, Tsu Kuo Yin
z Chin, Ye Cha Jun z Korei, Al-
fred Le Ghat z Belgii, Alfred de
Claparede z Szwajcarii, J. A. W.
Grip z Szwecji, Horacio Guzman
z Nieuargu, Nicanor Bobeth Pe-
raz z Wenezeli, i Maryvyni Bey
z Turcji.
— Osmnaście miesięcy
liczące dziecko Thomas'a i Mary
Callahan, z pod No. 147 przy 53
ulicy spadło w piątek z balkonu
trzeciego piętra i zabiło się na miej-
scu. Picoletnia jego siostryzeczka
Annie została tylko przez to oca-
loną, iż zawiązała na balustradzie i
została na czas spostrzeżoną przez
sąsiadów.
— Zabity i obrabowany
został w piątek wieczorem w zau-
ku za saloonem P. Kocha, 74 Adams
ulicy, Edward Smythe, były poli-
cyant i w ostatnich czasach kole-
ktor dla „Le Grand Tailoring Agen-
cy”. Wstąpił do saloonu, gdzie się
znajdowało towarzysztwo złożone z
różnych ludzi. Syn Kocha zażądał
narcznie od Smytha po dłuższej
pijatyce \$1.90, ten zaś odrzekł, że
nie jest tyle dlužny. Zjadł powsta-
ła bójka; Smythe chciał uderzyć
przedmiotami, lecz został za zam-
kniętę; zwrócił się do tylnych drzwi,
lecz został otoczony przez innych,
którzy pobieży go wrzucili do ka-
kazu po za domem się znajdującym.
Wydobyli go narcznie z niej i za-
wlekli do Quincy ulicy, gdzie go
ojarli o żelazny słup. Tu znalazła
go policya pokrawkowaną i bez-
prętnego. W mniemaniu, że to
człowiek pijany zawieszono go do
stojący policyjnej, gdzie za kilka
minut czasu wywołano. Tajni poli-
cyanci zajęli się sprawą i odkryli
wnet całą prawdę, wskutek czego
zostali aresztowani Charlie Glette,
E. T. McWade i George Koch.
Z notatek znalezionych w kiesze-
nisku Smytha okazało się, że sko-
lektował \$100, lecz pieniędzy nie
było w jego pugilaresie. Zegar
został znaleziony schowany w skar-
petce. Później uwieziono jeszcze je-
dnego z tych, którzy uderzyli na
Smytha.

— Naczelnik klerk Two-
hig z komisaryatu wyborczego obli-
czył, że koszt, który powstanie
wskutek zaprowadzenia nowego au-
stralskiego systemu wyborów, przy
najbliższej elekcyi będą przewyższa-
ły zwyciężając sumę o \$30,000. Przy
późniejszych wyborach, gdy już zo-
stała wybudowana budki wyborcze,
koszt będzie o wiele mniejszy.
— Burmistrz Wash-
burne, ponieważ legislatura nie ze-
zwoliła, aby miasto Chicago mogło
pobrać milion dolarów jako pod-
atek nadzwyczajny na wprowadze-
nie ulic w porządek na czas wy-
stawy wszechświatowej, postanowił
się udać do patryotycznie obywateli
chicagońskich i rozporządzi kolektę
na ten cel.
— Karól Grochal robo-
tnik na Chicago, Milwaukee i St.
Paul kolei, znalazł w sobotę na po-
łudnie w strastliwy sposób nagłą
śmierć. Pracował w pobliżu Gogse
Island. Na południe chęć spożyć
obiad usadowił się na drewnie
(handcar) stojący cztery stopy od
głównego toru. W ten nadbiegł
pociąg towarowy z parowozem No.
34, wykoleił się i cała siła wjechała
na drewno. Grochal poniósł śmierć
na miejscu. Familia jego mieszka
pod No. 60 przy Cherry ulicy.
— Pani Kitle Beverage.
Polka (?), dostała w sobotę na-
szaleństwa na rogu Randolph i Fifth
ave. i z wielką biedą zdołała po-
jechać za bratem do „Detention” szpi-
tala.
— W lipcu wyjdzie za
mąż Nina Van Zandt, młyna z pro-
cesu anarchoistycznego, podczas któ-
rego stała zono Augusta Spiesa „in
proxy” (przez zastępcę). Spiesa
bowiem zastępował przy ślubie je-
den z jego braci. Niniejszy obla-
biecie pięknej Niny nazwysa się S.
Stefano Malato i przybył dopiero
cztery miesiące temu z Termini
interese na wyspie Sytylii. Przez nie-
kiedy czas pracował dla włoskiego
czasopisma „L'America” w Nowym
Yorku, przybył do Chicago i przy-
pado powiat Nona.
— Policjanta Michała
Yore, który w niedziele chciał roz-
pędzić bandę złożoną z 15 młodych
ludzi, którzy się bili na rogu Nor-
ton i 1stej ulicy, pobili ci sami,
odebrali mu gwiazdkę, pałkę i rewol-
wer i uciekli. Uwieziono 10 młodych
ludzi podejrzanych o udział
w tej sprawie, lecz żaden z nich
nie chce się przyznać do winy.
— Ślidoletni Henryk
Baldus, którego rodzice pod No. 58
przy Fleetwood ulicy mieszkają
bawili się w niedziele nad wieczorem
nad brzegiem rzeki, potoczył
się i wpadł do wody. Po dłuższym
szukaniu znaleziono trupa.
— Janowi Greiner, li-
czącemu lat 21 a mieszkającemu
pod No. 135 W. Division ul., zadał
w niedziele podczas sporu na rogu
Cornell i Noble ulicy nieznanego
człowieka cios nożem. Noż zranił prze-
ciwna. Rana jest niebezpieczna.
Greiner'a zawieziono do szpitala
powiatowego.
— W przyszłym tygo-
dniu umarły 434 osoby w Chicago;
na tyfus 40, na skarlątkę 6, na
suchoty 43, na dżyfterę 9, na udar
serca 13, na bronchitę 13, na za-
palenie płuc 18 i t. d.
— W poniedziałek przy-
był burmistrz Washburne na po-
sie-dzenie rady miejskiej, lecz po-
stał tylko tak długo, aż mógł się
wydłuznić, dla czego nie może
przebrać nad radą. Mówił, że ma
tymczasem za wiele innych czyn-
ności, których musi dołnować.
— W poniedziałek ogzio-
nie 8 wieczorem powstał pożar w
składzie towarów lokocowych firmy
Fred Moeller & Co., pod No. 833
przy Milwaukee ave. i narobił szk-
dy na \$700. Ogień powstał przez
rurkę gazową w oknie wystawnym.
— Około 1000 robotni-
ków przy budowlach z żelaza (Ar-
chitectural Iron Works) zastrajko-
wało w poniedziałek i mają nadzie-
ję, iż zmowa wypadnie na ich ko-
rzysć. Żądają 5mio godzinnej pra-
cy i 30 centów za godzinę pracy.
— Wojciech Błazek li-
czący lat 13, którego rodzice pod
No. 26 przy Bradley ulicy mie-
szkają, kapał się w poniedziałek
w rzecę przy końcu Bradley ul., i do-
stał niezawodnie kurczy i poszedł
na dom, nim dwóch majątków się
w pobliżu w łódce znajdujących mo-
gło mu przyjsć z pomocą. Po dłu-
gim szukaniu znaleziono trupa.
— George Gibbons, roz-
wożący węgle przejechał w ponie-
dzialek na rogu Milwaukee i Cen-
tre ave. dwie dziewczynki, 6 letnią
Ling Dempsey z pod 91 przy George
ulicy i Elmg Tange z pod No. 86
przy tej samej ulicy. Pierwsza zo-
stała zabita na miejscu, a druga
niebezpiecznie pokaleczona. Dzie-
wczynki chciały przejsć na drugą
stronę ulicy, lecz padły tuż przed
kołami i Gibbons powiada, że już
nie zdołał zatrzymać koni.

**OSTATNIE WIADOMO-
SCI.**
Berlin, 15 czerwca. Powiada-
ją, że Bismarck cierpi na reumatyzm
kości pancerzowej. W ostatnich
trzech dniach nie mógł opuścić lo-
ża i wycierpiał wiele bólu.
— Izba panów przyjął prawo, na
którego meo rzymsko-katolickie
dziecyce odbiorą pieniądze zatrzy-
mane podczas walki kulturnej.
Wiedeń, 15 czerwca. W naj-
bliższej sesyi delegacyi zażąda rząd
austriacki podwyższenia budżetu
wojskowego dla nowych koszar i
twierdz i na pomonoenie artyleri-
w Galicyi. Jest to wynikiem na-
gromadzenia wojsk rosyjskich nad
granicą.
Berno, 15 czerwca. Szczegó-
ły sprawozdania o nieszczęśliwym
kolowym, które się wydarzyło w po-
bliżu pewnej wsi niedaleko od Ba-
zylei, donoszą, że dwa parowozy i
trzy wagony napełnione wiejezka-
miami spadły do rzeki wskutek za-
łamania się żelaznego mostu. Stós
szczęśliwym pod mostem był tak wy-
sokim, że dwa inne wagony znaj-
dujące się już nad otworem nie mo-
gły spaść, wskutek czego życie
wielu ludzi zostało ocalone.
Powiadają, że w ogle zostało 120 lu-
dzi zabitych. Setki pasażerów po-
stosy pokaleczona. Wydobyl już
57 trupów. Ofiary są po większej
części znakoite osoby z miasta
Bazylei. Niektóre z familii bazy-
leńskich zostały zupełnie wytepie-
ne, dla tego też panuje wszędzie smu-
tek, płacz i narzekanie. Nie ma
prawie familii, których nie utraciła
członka, przyjaciela lub znajomego.
Z pokaleczonych ulegnie bardzo
wielu śmierci.
— Nad wieczorem wydobyto 60
trupów z rzeki.
Londyn, 15 czerwca. Korespon-
dent petersburski do Timesu do-
nosi: Niewinna broszura o kwestyi
żydowskiej została za wykroim ko-
munisty prawosławnych duchowień-
stwa skazana na spalenie. Wielu
mniema, że i istoty żydowskie ocze-
kują taki sam los, jeżeli terazniejsza
polityka finansowa zostanie utrzy-
mana.
Londyn, 15 czerwca. Niemiec-
cy profesorowie Virchow i Mom-
sen twierdzą, że niemiecki anti-
semityzm jest przyczyną przesła-
dowania żydów w Rosyi.
Londyn, 15 czerwca. Telegra-
my z Odessy donoszą, że wiele ba-
tystów i sztuindziostów zostało wy-
dalonych z Kaukazu i zostało po-
wywołanych dzieci, które zostają
wychowane w prawosławiu. Podo-
bne gwałty wydarzają się w innych
częściach kraju.
Petersburg, 15 czerwca. W
roku 1892 mają się odbyć wielkie
manewry w obecności cara. Do
programu należy oblężenie Moskwy
przez korpus armii, zajęcie Woły-
nia i odparcie i soiganie korpusu
aż do granicy.
Batum, 15 czerwca. Wczoraj
spotkał kłód z których się znajdo-
wały żołnierze rosyjscy kłód ro-
zbitników rzecznych, w której się
znajdowało 12 ludzi. Oficer kazał
rozbitnikom się zatrzymać, lecz ci
odpowiedzieli wystrzałami. Cze-
reż żołnierzy zostało zabitych na
miejscu a później jeszcze dwóch.
Następnie wysłano okręt armatni
w pogon za rozbitnikami.
Washington, 15 czerwca. U-
goda z Anglią pod względem ukoi-
czenia połowa psów morskich
na morzu Behringa została dzisiaj
podpisana przez prezydenta i posta-
nawienie Pannecote i publicznie
ogłoszona.
Boston, 15 czerwca. W Pro-
vidence, Rhode Island, wskazywał
wczoraj epidemię 107 stopni w
cienniu.
St. Peter, Minn., 15 czerwca.
Dzisiaj rano usłował August Vogt
zabiją swą żonę. Vogt wstał z łóż-
ka poszukat lekarza i począł ude-
rać na żonę. Dzieci przestraszone
pobiegły do Ottawa po pomoc. Tym-
czasem powiesił się Vogt na drze-
wie w pobliżu stojącym. Już da-
wno był w niezgodzie z żoną. Po-
dejrzliwość o niewierność miała być
przyczyną. Niewiasta wydzwoniła
moze.
Elgin, Ill., 15 czerwca. Dzisiaj
uderzył grom w stodółę, w której
bramie stało dwóch ludzi. Jeden z
nich Theodor Schultz został zabity
na miejscu, a drugi J. Bartels tak
pokaleczony, że także umrze.
Pittsburg, 15 czerwca. Z Co-
shoeton, Ohio, donoszą, że dzisiaj
rano znaleziono w rzecze Muskin-
gona zwłoki 80 letniego Washing-
tona S. Wolfe, który od lat 67
był zecerem. Przed dwoma tygo-
dniami pracował jeszcze dla czas-
pisma „Standard” i był niezawo-
dnie najstarszym zecerem w Sta-
nach Zjednoczonych. Przyczyną sa-
moobójstwa był podeszły wiek i u-
bóstwo.
New York, 17 czerwca. Na
udar słonica padło w wtorek 16go
b. m. 16 czerwca, z tych umarło 9.

**Gdzie znajdują się rzeczy, których
użył przy ukrzyżowaniu Chrystu-
sua Panna?**
Kawalek trzciny, którą żołnierz,
wyszczadłszy Zławiciela, że się kró-
lem mianuje, jako herło w rękę Mu-
drał, znajduje się w kościele kate-
drałm miasta Florencji (we Wło-
szech).
Korona cierniowa dostała się przez
Balwina II Ludwikowi Pobożnemu,
królówi Francji (1296—1370). Król
Ludwik kazał zbnować piękną ka-
pliecę, zwaną „kaplicą” „świętej kapli-
cy” i w niej umieścić koronę cierni-
ową, jako też kawalek korony, wło-
ści i gąbki. Korona cierniowa
znajduje się także do dziś dnia w
wspaniałym schowisku. Cierni (kro-
ny) tej korony nie ma w (Pary-
żu). Jeden cierni znajduje się w koście-
le Spina w mieście włoskiem Pizie.
Gąbka, z której zdołał pragnienie
Zławiciela Panna polii, przechowują
w kościele Panny Maryi w Traste-
vere w Rzymie.
Słup, przy którym Panna Jezusa
biczowała, znajduje się w Rzymie,
w kościele św. Praksedy. Jest on
z szarego marmuru 14 stopy wyso-
ki; u dołu ma 12, u góry 18 cali
średnicy. Dotąd jeszcze widzieć
można na nim kółko żelazne, do
którego przywiązano tych, co
mieli biczowanie otrzymać.
Tabliczka z hebrajskim, greckim
i łacińskim napisem, która przyby-
ła była nad głową Panny Jezusa na
krzyż, jest z białego drewna; lite-
ry na niej czerwone. Słowa „Jezu-
sus” i „Judaorum rex” są zamazane.
Tabliczka ma 9 cali długości; pier-
wotnie miała 12 cali. Przechowu-
ją ją w pewnym klasztorze na górze
Libanon; łaciński napis znajduje
się w Rzymie, w kościele św. Ja-
dwi, zbudowanym przez św. He-
lenga.
W Rzymie też przechowują włócz-
nię, którą jeden z żołnierzy kró-
la Chrystusowi przebił; koniec włócz-
ni jest ułamany. Król Baldwin Je-
rozolimski (1118 do 1131) podaro-
wał tę włócznię relikwie wene-
kiej. Król francuski, Ludwik Bo-
bożny, nabył te relikwie i umieścił
ją w „świętej kaplicy” w Paryżu.
Jeden z gwóźdźi, którymi Chry-
stus Panna na krzyż przybito, prze-
chowują w kościele św. Krzyża
w Rzymie; gwóźdź ten opiewano, a
tych opitek użyto do gwóźdźi na-
śladowanych. Jeden prawdziwy
gwóźdź znajduje się w Twierdzy;
tam przechowują także i św. sta-
wa. Kawaleczki Krzyża św. posiada
wiele kościołów, przechowują je
zwycię w naczyniach podobnych do
monstrancji. Większe kawałki św.
Krzyża znajdują się w Rzymie; z
tych można łatwo poznać, że krzyż
był z drewna cedrowego. Krzyż
św. miał szatki wielkiej lity T;
co po nad głową Chrystusa Panna
wystawało, była tylko tablica z na-
pisem, która Płat przytwierdził
kazał.

Dławiada prowincjonalny.
„Gazeta Kolonijjska” otrzymała
następującą kartę korespondencyjną:
„Mam zasilić wiadomości o na-
Wągo Publicznoscie o na lata
jechać do picie wody moralne do
kompelii a na życie do karmie-
cie o miastach o nasze Kłen-
cie o karmiecie benzje grywało do
biało rano i co się winajędo do
zabawo i nawet na co się wielo-
dziejewie instrumenty zniegno-
dento, a to pód najnosnego nu-
tuf sprowadzonego do wszystkich
politycznego tanajak jak i panstwo
jest i co takie drugie kapłmajer
jęcie w naszego okolicie na bu-
Jankel Rachil kapłmajer oku-
stry grający.”
Tucze kobiety.
W wydawnie niedawno dziele p.
t. „Dziękuję lat w Ekwator” i po-
wzrost z Eminent paszy, major Ca-
sati opisuje, iż w państwie króla
Unari wdzięki niewieście oceniane
są na wagę... nie złota, lecz sło-
ny. Przywlekiem monarchy jest
mied na żonę najpiękniejszą kobietę
w całym kraju. Królowa jest ta-
kiej tuszy, iż o własnej siły rasyć
nie może. Przy uroczystościach
wynosi ją z pałacu, na podziw i
zadziwienie tłumów sześciu silnych tra-
garo. Wszelkie kobiety w Unari
go dosięgają mniej lub więcej ko-
losalnych rozmiarów, dzięki pewne-
mu systemowi tuczenia. Przedsta-
wicieli plet, zwanej u nas piękna
i ta się są przed-
miot zbytku i niezdolne do żadne-
go zajęcia.
Nekrologia.
Znow ubył jeden z nielicznego
już dziś gromu świadków roku 1831.
Dnia 14 umarł w Krakowie w Krak-
wie ksiądz Damaży Zielewicz, stry-
dr. Zielewicz z Poznania. Zmarł
walczył za ojczyznę w r. 1831; ran-
ny pod Ostrołęką, po wzięciu War-
szawy wstąpił tamże do klasztoru
XX. Franciszkanów, usługuje w
Krakowie skłanywał się i peł-
nił przez lat dwadzieścia i kilka
funkcje komisarza biskupiego nad
klasztorom PP. Norbertanek na
Zwierzynie, Gorzay patryota i na
śmierciom. Jaki był wspomnie-
niami krótkiej walki narodowej z
r. 1831.
Cześć jego pamięci!

**Aleksandra Chodźki dokładny
SŁOWNIK
POLSKO-ANGIELSKI I ANGIELSKO-POLSKI**
został wydrukowany w drukarni Gazety Polskiej.
Dzieło to jest w dobrej, mocnej oprawie ze złożonymi tytułkami; zawierające
924 stronnic wyrażonego druku na dobrym papierze. Kosztuje tylko 4 dolary. Dzieło
to jest potrzebne każdemu Polakowi w Ameryce, który tu obrał sobie ten kraj za
drugą ojczyznę. Językiem urzędowym i biznesowym w Ameryce jest język angielski
bez znajomości tego języka nie można tu prowadzić żadnego interesu, ani zajmować po-
sad w urzędach, biurach itd. Tu w Ameryce oprócz ojczystego języka i angielskiego
znajomości innych języków jest zgola niepotrzebna. Kto oprócz swego języka, u-
mie po angielsku, wszędzie w całej długiej i szerokiej Ameryce rozmówi się i in-
teres odprawi. Kto umie po angielsku, chociaż nie płynnie łatwo znajdzie pracę,
posadę i łatwo wybranym być może na jakiś urząd. W handlach bez języka an-
gielskiego i najbardziej wykształcony człowiek pozostaje w tyle i zatem w wła-
sny interes każdego tu mieszkającego Polaka jest jak najprędzej nauczyć się
języka angielskiego. Początkową książką dla nieumiejących po angielsku jest
„Posrednik Polsko Angielski” cena 65 centów; potem koniecznie potrzebną jest
książka Słownik Polsko-Angielski i Angielsko-Polski, albowiem
w tymże słowniku łatwo znajdzie co znaczy polskie słowo w języku angielskim i sło-
wo angielskie co znaczy w języku polskim. Każdy jeden, który tu w Ameryce
chce pozostać powinien mieć Słownik ten w swoim domu; u każdego czy to robo-
tnik, rzemieślnik, farmer, biznesista, handlarz lub urzędnik, powinno to dzieło
znajdować się pod ręką. Czy kto chce list napisać po angielsku lub chce co prze-
tłumaczyć z książki lub gazety angielskiej na język polski, nie może obyć się
bez Słownika Polsko-Angielskiego i Angielsko-Polskiego. Niska cena tego dzieła
jest tak przystępna, że i najuboższy człowiek może je kupić.
Jak również dzieło to jest wielce użyteczne dla biznesistów nie umiejących po
polsku a mających interes z Polakami. Gdy kto zażąda kupić jakiś artykuł a nie
umie go po angielsku nazwać, napisze po polsku a biznesista podług Słownika
zrozumie czego żąda.
Przysyłając po 4 dolary a wysłamy każdemu i przesyłkę sami opłacimy.
Wasz ziomek i sługa
WŁADYSŁAW DYNIOWICZ.
Alex. Chodzko's Complete
DICTIONARY
ENGLISH-POLISH AND POLISH-ENGLISH
is a very advantageous work for every Businessman who has business with Poles
Containing 924 pages in hard binding. **PRICE ONLY \$4.00.**
Address: **W. DYNIOWICZ, Publisher,**
532 Noble Str., - - - CHICAGO, ILLS.
NA BALTIMORE
Kto chce starszy okazany, albo
swych krewnych lub przyjaciół z Europy do
Ameryki sprowadzić, ten powinien użyć tego
przewodnika, który zawiera wszystkie
„KARTEKOWE POZOSTOŁYCH.”
POZOSTOŁO NIEMIECKIEGO LLOYDU.
Na parowach pol. niemieckiego Lloydu prze-
prawia się do Ameryki 1890 przez 2,000,000
osob.
Parowce tej kompanii
STUTTGART, 6,000 ton,
KARLSRUHE, 6,000 „
MÜNCHEN, 5,500 „
DRESDEN, 5,500 „
AMERICA, 3,500 „
OLDENBURG, 6,500 „
WEIMAR, 6,500 „
DARMSTADT, 6,500 „
GERA, 6,500 „
Chodzić regularnie co 14 dni pomiędzy BREMEN
i BALTIMORE i przynajmniej pasażerów po przy-
stankach, co chce.
Kto sobie życzy posłać po swoich przyjaciół z
Polski do Chicago, wpisać na nas wykazywać TY-
KIEKT od razu wpisać na całą podróż.
JOS. SHAW, ogrodnicy,
107 Walnut ave., Austin, Ill.
(27 Nov. 91)
Potrzebny jest zdolny
Organista i Nauczyciel i
wykształcony w języku angielskim
i polskim, aby mógł uczyć dzieci
w szkole po polsku i po angielsku,
grać na organach i uczyć śpiewu
za dobrem wynagrodzeniem. Zgła-
szający się musi mieć świadectwo
od własnego księdza proboszcza
nadzwyczajnej zdolności i wzorowe
katolickie prowadzenie. Musi być
żonaty. Niech się zgłosi pod ad-
resem:—
JOSEPH BARGIEL,
(23-25) Cato, Arkansas.
Dr. K. Smakowski,
2600 Penn Avenue, (Pearl Hotel)
w aptece Hosslera, 97 28 ul. i
Pana Ave., Pittsburgh, od 8 — 10
z rana i 3 — 5 po południu.
Specjalność: „Tajne choroby.”
(23-25) Dr. K. SMAKOWSKI.
GOSPODYNI
w średnim wieku znająca się do-
brze na **KUCHNI POLSKIEJ i GO-
SPODARSTWIE**, a przytem władzą-
jąca językiem angielskim albo
przynajmniej niemieckim znajdzie
zaraz stosownie miejsce. Zgłosić się
do Redakcyi „GAZETY POLSKIEJ”
No. 532 Noble str., Chicago, Ill.,
pod literami
REV. A. S.
(24-25)
Na sprzedaż
FARMA
pomiędzy Lemont i Lockport, 4 mile
od Lemont a 2 mile od Lockport.
Ziemia pierwszorzędna wszystka pod
plug. Brak dobrej. Albo też na
wypas na dom i lot. gdzie w
dużym mieście, jak w Chicago, Mil-
waukee i Detroit. Zgłosić się można
ustnie albo listownie do niżej po-
danego. Farma ma 55 akrów. Na-
leży się adresować do:
JOZEK KAHN,
LEMONT, ILLS. R. 409 (July-11-91)
Listy polskie na pocztę.
481 Abramowicz z.
500 Bieganowski z.
501 Bieganowski z.
502 Bieganowski z.
503 Bieganowski z.
504 Bieganowski z.
505 Bieganowski z.
506 Bieganowski z.
507 Bieganowski z.
508 Bieganowski z.
509 Bieganowski z.
510 Bieganowski z.
511 Bieganowski z.
512 Bieganowski z.
513 Bieganowski z.
514 Bieganowski z.
515 Bieganowski z.
516 Bieganowski z.
517 Bieganowski z.
518 Bieganowski z.
519 Bieganowski z.
520 Bieganowski z.
521 Bieganowski z.
522 Bieganowski z.
523 Bieganowski z.
524 Bieganowski z.
525 Bieganowski z.
526 Bieganowski z.
527 Bieganowski z.
528 Bieganowski z.
529 Bieganowski z.
530 Bieganowski z.
531 Bieganowski z.
532 Bieganowski z.
533 Bieganowski z.
534 Bieganowski z.
535 Bieganowski z.
536 Bieganowski z.
537 Bieganowski z.
538 Bieganowski z.
539 Bieganowski z.
540 Bieganowski z.
541 Bieganowski z.
542 Bieganowski z.
543 Bieganowski z.
544 Bieganowski z.
545 Bieganowski z.
546 Bieganowski z.
547 Bieganowski z.
548 Bieganowski z.
549 Bieganowski z.
550 Bieganowski z.
551 Bieganowski z.
552 Bieganowski z.
553 Bieganowski z.
554 Bieganowski z.
555 Bieganowski z.
556 Bieganowski z.
557 Bieganowski z.
558 Bieganowski z.
559 Bieganowski z.
560 Bieganowski z.
561 Bieganowski z.
562 Bieganowski z.
563 Bieganowski z.
564 Bieganowski z.
565 Bieganowski z.
566 Bieganowski z.
567 Bieganowski z.
568 Bieganowski z.
569 Bieganowski z.
570 Bieganowski z.
571 Bieganowski z.
572 Bieganowski z.
573 Bieganowski z.
574 Bieganowski z.
575 Bieganowski z.
576 Bieganowski z.
577 Bieganowski z.
578 Bieganowski z.
579 Bieganowski z.
580 Bieganowski z.
581 Bieganowski z.
582 Bieganowski z.
583 Bieganowski z.
584 Bieganowski z.
585 Bieganowski z.
586 Bieganowski z.
587 Bieganowski z.
588 Bieganowski z.
589 Bieganowski z.
590 Bieganowski z.
591 Bieganowski z.
592 Bieganowski z.
593 Bieganowski z.
594 Bieganowski z.
595 Bie